

A l'atenció de:

Excm. Sr. José Durao Barroso, president de la Comissió Europea

Excm. Sr. Martin Schultz, president del Parlament Europeu

Excm. Sr. Herman Van Rompuy, president Consell Europeu

Barcelona, 25 d' abril de 2013

Distingits senyors,

Nosaltres, sindicalistes vinguts d'arreu d'Europa, i reunits a Barcelona a la IV Trobada Internacional de Líders Sindicals convidats en el 14è Congrés de la UGT de Catalunya, i amb la voluntat d'enfortir el sindicalisme com a eina de defensa i garantia dels drets laborals, socials i humans, us fem arribar la següent carta oberta:

DECLAREM:

PRIMER. Que el projecte europeu sorgit després de la segona guerra mundial, és l'escenari per defensar els drets dels treballadors i les treballadores, encara que en els darrers 30 anys els nostres governants només hagin defensat els interessos econòmics de les elits dominants.

SEGON. Que les polítiques d'austeritat imposades pel BCE, FMI i la Comissió Europea, no estan donant els resultats esperats, i estan abocant els països afectats a una recessió sense fi, i a una contracció de les seves malmeses economies. Així, a Portugal declaren que 10.000 nens arriben amb gana a l'escola, a Grècia es calcula que 1.200.000 persones viuen en llars sense cap

mena d'ingrés i a Irlanda, l'anomenat *gran tigre celta* en altres temps, la troica li exigeix que redueixi el dèficit d'un 30 a un 3% en només 4 anys.

TERCER. Que en aquesta Europa en crisi econòmica, però també sumida en una crisi de valors, al setembre de 2012 es van comptabilitzar 25.751 milions d'aturats (10,6% de la població activa) dels quals 18.490 milions es trobaven a la zona euro (un 11.7%).

QUART. Que, a tot això, s'hi afegeix que 119,6 milions de europeus, és a dir, un 24,2%, estan en risc de caure en la pobresa i l'exclusió social, i que 14 milions de joves ni estudien ni treballen. Això suposa una pèrdua econòmica de 153 bilions d'euros, a més del risc de no integració d'aquestes generacions en el futur.

CINQUÈ. Que l'ascens de partits d'extrema dreta com ara Alba Daurada a Grècia, i Autèntics Finesos a Finlàndia, així com l'existència de governs tecnòcrates que no han estat elegits, són la conseqüència de la manca de confiança de la ciutadania en el projecte europeu que tant va costar construir a mitjan segle passat.

SISÈ. Que el desmantellament de l'estat del benestar, amb l'afebliment dels serveis socials, la manca de qualitat de l'educació i la sanitat, deixant-los merament com a serveis assistencials; i la pèrdua del poder adquisitiu de les famílies, amb l'augment del preu de l'electricitat, l'aigua i el gas, només multipliquen el risc de fractura social i fan recaure les conseqüències de la crisi en els col·lectius que no l'han generada, és a dir, pensionistes, autònoms i classes mitjanes. En definitiva, en els treballadors i les treballadores.

ENS COMPROMETEM:

PRIMER. A fer del treball digne la nostra principal preocupació i reivindicació en benefici de tots els ciutadans i ciutadanes europeus.

SEGON. A treballar de manera constructiva en tots els espais de diàleg social i negociació col·lectiva per garantir els drets dels treballadors i les treballadores,

a la vegada que s'enforteix la democràcia en l'àmbit de les relacions laborals. Cal donar rellevància als comitès d'empresa europeus, veritable fòrum de discussió a Europa.

TERCER. A lluitar per l'equitat social, la democràcia i la dignitat de la persona als nostres respectius països, amb la mateixa vocació amb què ho fem a escala internacional.

QUARTA. A cooperar amb els ocupadors públics i privats en la millora contínua de la productivitat i la qualitat dels productes i serveis.

ELS EXIGIM:

PRIMER. Que les polítiques d'austeritat deixin de ser un dogma de fe, per començar a aplicar mesures que generin creixement i creïn ocupació de qualitat. Així mateix, caldrà invertir en I+D i educació si volem un model productiu basat en el coneixement i en el valor afegit dels nostres productes.

SEGON. Cal defensar els serveis públics com a pilars essencials del nostre estat del benestar, un sistema social que garanteix la igualtat d'oportunitats i que es basa en la igualtat i en la no discriminació.

TERCER. Que no es retallin els drets dels treballadors i de les treballadores i que no es buidi de contingut la negociació col·lectiva, puntals del sistema laboral europeu i eines bàsiques per garantir l'estat del benestar.

QUART. Que cal lluitar contra les deslocalitzacions i per mantenir la indústria i el teixit productiu europeu. El capitalisme de casino que ha generat aquesta crisi i que es basa en la mera especulació no genera riquesa ni incentiva el consum. Cal regular els mercats financers i establir una veritable normativa fiscal comuna.

CINQUÈ. Que cal l'aplicació d'un impost de transaccions financeres (ITF) que taxi amb un determinat percentatge les transferències merament especulatives.

SISÈ. Que el Parlament Europeu esdevingui la cambra on es debatin les polítiques que després s'hauran d'implementar a la UE, atès que és l'única institució elegida democràticament pels ciutadans. Les properes eleccions de 2014 seran un repte.

SETÈ. Que la Confederació Europea de Sindicats esdevingui l'eix vertebrador que aglutini totes les accions i polítiques de les organitzacions sindicals europees a fi i efecte d'actuar amb més força i eficàcia. Junts serem més forts.

VUITÈ. Que la Comissió Europea i el Consell implementin els propers tres anys un veritable pla europeu d'inversió per valor d'un 1% anual del PIB. Cal orientar aquestes inversions cap a les energies renovables, les tecnologies netes, infraestructures, xarxes socials i sistemes de transport nets. Aquestes inversions seran el nucli d'una nova estratègia industrial europea que ens garantirà una transició cap a una economia baixa en carboni i un futur sostenible.

NOVÈ. Que es prenguin mesures de caràcter urgent perquè els joves europeus menors de 25 anys tinguin accés al mercat de treball i se'ls puguin garantir llocs de treball que no siguin precaris. En països com Grècia i a l'Estat espanyol l'atur juvenil arriba fins al 55% i a Itàlia fins al 39%.

Per tot això, exigim un canvi radical de les polítiques europees que dirigeix. Europa és per a nosaltres la voluntat ferma de convida, i el model d'estat del benestar europeu, el nostre signe d'identitat. Us demanem que el defeneu i el promogeu.

Atentament,